

Thomas Lindemann

Programma Quo ad Iusta Exequialia Viro ... Joanni Tarnovio, Theologiae Doctori & Professori ... huius Academiae ... [nunc quidem extincto, attamen post mortem lucenti Lumini, summo iure debita, a vidua et orphanis maestissimis expetita et adornata, publico et solemni luctu exsolvenda, Omnes omnium ordinum Cives Academici observanter et officiose invitantur]

[Rostochii: Pedanus], [1629]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776808346>

Druck Freier Zugang

Lindemann, T.
in J. Tarnov
Rostock 1679.

PROGRAMMA
quo
ad
Iusta Exequialia,

REVERENDISSIMO,

JOANNI
TANOVIO,

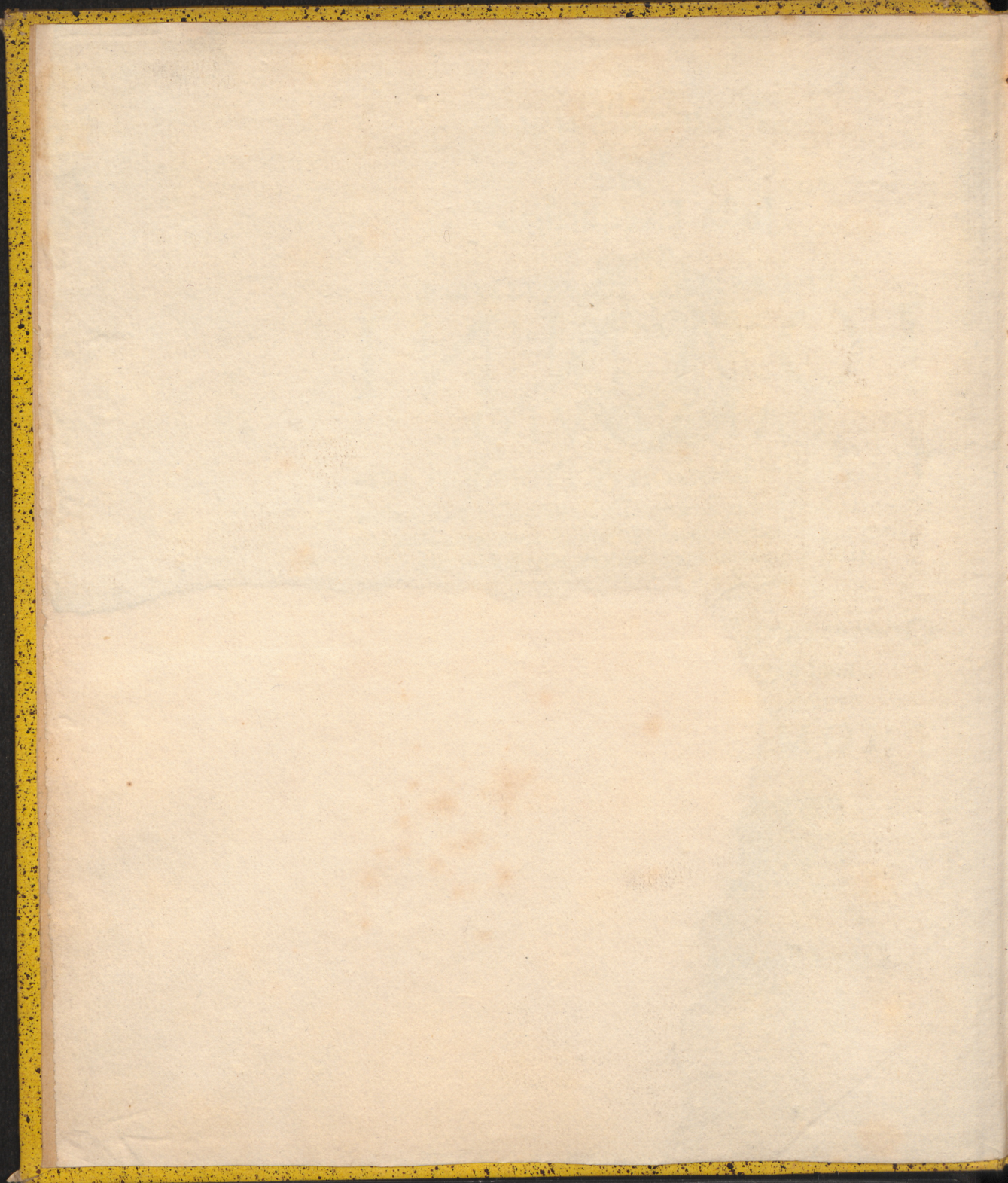
Theologiæ Doctori & Professori exi-
mio, præclaro hujus Academiæ, nunc quidem extincto,
attamen post mortem lucenti Lumini, summo jure debita,
vidua & orphanis mœstissimis expetita & adornata,
publico & se

Omnes omni-
mici obse

THOM

R
Literis Joachin
ANN C

RECTOR
 Academiæ Rostochiensis
THOMAS LINDEMAN,
 Juris Doct. & Professor.

Arquinio Vultures Aquilarum fœtus dilaniantes regni amissionem portenderunt. Aquilas enim advolantes uti victoriam, ita se ab exercitu avertentes cladem, fugam & interitum præsigisse cum Romanorum tum Græcorum monumenta passim testantur. Locris pugnantibus aquila ante victoriam partem ab exercitu non recessit. Just. lib. 20. cap. 3. Caius Hostilius Mancinus bellum initurus sacrificans auguria consulens aquilas è caevis dimissas avolare nec redire cernens sibi ipsi Deorum iram esse ominatus. Eadem prodigia inauspicata Pompeio Pharsalicam & Marco Crasso Parthicam cladem, teste Floro & Valerio, denunciarunt. Aquilis sacra pagina verbi Dei ministros, Ecclesiæ fidos & vigilantes Pastores comparat: Aquilam talem Eliscus in persona Eliæ in cælum elati & velut avolantis representat, dum exclamat; Currus & Equites Israel: Et certè omnium temporum historiæ, imo & Prophetarum vaticinia evincunt, Aquilis his e advolantibus & militentem Ecclesiam comitantibus eandem portis inferorum

prævaluisse: aquilis vero aversis & in caveas à summo Imperatore avocatis vel à vulturibus fugatis subita viperarum, locustarum & ranarum apocalypticarum & luporum rapacium direptionibus expositam, miserrime laceratam, pressam & tantum non penitus pessundatam fuisse. Experta id est Asia, quæ Hipponensi Episcopo mortuo Arianismo seu lue quadam Epidemica infecta & funestata est. Jehova ipse populum suum puniturus Esaiâ vaticinante organa sua colligit & malis, nemine non vidente, nec tamen advertente, subducit in pacis tentoria recedere & suaviter quiescere jubet, populo vero suo obstinato & caelestem manum fastidienti famem & sitim non aquæ & panis, sed verbi divini animam refocillantem minatur. Funera certe virorum bene de Ecclesia meritorum certissima ingruentis calamitatis & persecutionis indicia & præsagia esse constat: Cujus rei documentum vivum & memorabile, ac luctuosum & ominosum valde hodierna lux nobis exhibet; Una ex Aquilis Ecclesiasticis castra relinquens Academica auspiciis novi anni, quod felix omnibus & singulis vovemus, Ecce maroris publici nube obfuscat & augurio sinistro funestat: Vulnera hæctenus complura morte Theologorum insignium, Chytræi, Backmeisteri, Schachtij, Lobechij, Affelmanni, Groshenningij, & aliorum Luminum Academiae inflicta non dum consolidata sunt, sed partim adhuc hiant; hodie verò acerbè recrudescunt. Prisca Rosæi nostri fragrantia & celebritas opera & indefesso studio virorum reverendorum & clarissimorum PAULI ET JOANNIS TARNOVIORUM, aliquot annis reviguit & omnes Germaniæ Academiæ penetravit, & exinde complures studiosos, docto & divino eloquio veluti, favis dulcissimis apiculas melliferum odorem sequentes, in Borealem hanc særeptam pertraxit & pellexit, dignus uterq; Nestorea vivacitate & Aquila senecta: & certe JOANNES
vegeto

vegeto corpore & animi dotibus ut excelebat, ita firmis vide-
batur consistere poplitibus, quin & opera præclara complura
nobis pollicebatur, sed eheu invida Parca præmatura sicelice
ipsum virilis ætatis florem incidit. Funus ceterè hoc lessum so-
lemnem, imo parentale sacrum meretur, quod cum char-
itæ angustia excludat, succinctam vitæ fragilis telam texuisse,
& huic programmi inseruisse sufficiat. Natus fuit JOAN-
NES TARNOVIUS Grevismolæ Anno 1586. 19. April.
Pater fuit HERMANNUS TARNOVIUS, pastor Ec-
clesiæ ibidem, mater MARGARETA Bremers, Hambur-
go oriunda: à pueritia institutus in pietate & literis primum in
patriæ ludo literario, cum ab aliis, tum à TILEMANNO
EILER, ludimagistro non incelebri. Anno 1599. Lubecam mis-
sus in disciplinam D. OTTHONIS GUALTHERII &
Collegarum, præcipuè popularis & civis sui M. JOAHIMI
DRENCKHANII, tum Subconrectoris ibidem, post Re-
ctoris Scholæ Stralsundensis. Anno 1603. Hamburgum perrexit
ad Avunculum suum JOANNEM BREMERUM, ci-
vem ibidem spectatissimum: à quo M. PAULI SPERLIN-
GII, ejusq; Collaboratorum institutioni traditus fuit. Anno
1604. huc profectus est, usus privatim domesticà consuetudine
& informatione assidua patris D. PAULI TARNOVII
Professoris primarij, cui & publicè operam dedit, non interru-
ptam, uti & aliis Professoribus cum Philosophiæ tum Theo-
logiæ. Anno 1613. Argentoratum accessit invitatus à JOACHI-
MO CLUTENIO Parchimensi, Juris Antecessore celeberrimo,
cum quo ibidem aliquandiu & postea Basileæ, tres menses
habuit, fruens conversatione quotidiana DN. JOANNIS
BUXTORFII, ut in iis, quæ de linguis orientalibus & de
Rabbiniismo hic didicerat, partim confirmaretur, partim pro-
grederetur. In ista peregrinatione vidit superioris Germaniæ

Academias præcipuas, Heidelbergensem, Argentinensem, Fri-
burgensem, Basileensem, Tubingensem, Giessensem, Marpur-
gensem, Erfordiensem, Jenensem, Lipsensem, Wittbergensem,
& in eis viros celeberrimos. Anno 1614, Professor Theolo-
giæ constitutus est ab Illustrissimo & Celsissimo Principe ac Do-
mino, Domino ADOLPHO FRIDERICO; Eodem anno
Argentine summum in Philosophia gradum cõsecutus est. La-
bores ejus in hoc officio fuerunt prælectiones in Josuam, psalmos
complures, Jeremie threnos, Prophetas omnes minores, & illu-
striora quædam scripturæ dicta: item disputationes publicæ ac
privatæ, quarum specimina quædam recollecta & in exercita-
tionum Theologicarum libris anno ab hinc altero tertium edi-
tis leguntur, cum auctario miscellaneorum & dissertationum:
informationes ministerij candidatorum in concionum habenda-
rum exercitio, quarum formulas præscripsit, & ad præscri-
ptum se in privato collegio exercentes audivit atq; erudit: De-
niq; in lingua Hebræa discenda, cujus præcepta Grammatica
aliquoties explicavit, usumq; in textibus biblicis resolvendis
monstravit. Gradum in Theologia summum consecutus est An-
no 1619. 15. April. quo die etiam priores nuptias celebravit cum
DOROTHEA Rütters filia JOACHIMI Rütters & TIL-
SEN NETTELBLADES, ex qua duas puellas MAR-
GARETAM ET DOROTHEAM suscepit: ea
mortua Anno 1623. 7. April. sequenti anno posteriores cum
ELISABETHA KNORKEN, M. GEORGI KNOR-
KENII ET CATHARINÆ KRULLIÆ, filia, 15. Ju-
nij, ex qua totidem liberos, unum filium, Joannem, alteram
filiam Catharinam reliquit. Vita & mores pietati honesta-
tiq; conformes fuerunt. Morbus, quo superatus decessit, fuit fe-
bris continua; quæ cum cibi sumendi & somni capiendi facul-
tate ab ipso invasionis initio privavit, nec remisit, donec vi-
vendæ

vendi in his terris finem afferret, quod factum est die 22. Jan-
narij intra 9. & 10. vespertinam, quando, mane pastus & recrea-
tus corpore & sanguine Redemptoris nostri, Deum in statione
sua advocantem prompto & lubenti animo ac voluntate secutus
est, commendatis eidem liberis, vidua, cognatis & agnatis mor-
rentibus. Merito equidem lubentia pia Dominum vocantem
secutus; Quippe qui in tutum conclave se deductum & imminen-
tibus calamitatibus subductum iri scivit & credidit; quin &
vaticinatio quasi spiritu edoctus hoc seculum illud esse dicere sole-
bat, de quo divus Paulus scribit, omnem creaturam ingemiscere
& quasi universalem clamorem parturire. Nos certe, qui super-
stitibus lacrymarum hancce vallem grassamur, quocumq; oculos
animumq; convertimus, nil nisi ejulatus, anxietates, pavores
experimur & continuis cruciatibus lenta quasi tabe absumimur
& perpetim agonizantes emorimur. Unde mortem, qua naturæ
per se contraria est, quoridie experi & Polycarpi illud, O Deus
in qua nos tempora reservasti; ingeminari audimus: Ast
contra si pie defuncto humana nunc voce loqui liceret, eum que-
relam hanc in Eucharisticum præana, O Deus, quibus me ma-
lis eripuisti; mutantem audires. Simonidem felicissimum Va-
lerius Maximus hoc nomine deprædicat, quod is apud Scopam
cænanans ignota duorum juvenum voce accersitus subito prodians
& triclinium statim collabi & sodales opprimi cernens salvus
solus evasisset. Marge, rus noster longè felicior Simonide, semel
quidem elapso, ast aliis periculis obnoxio, merito reputatur,
utpote qui non voce ignota, sed divina bene cognita ex ruinosæ
hæcce mundi superficie in palatium quietis & gaudij deductus,
nobis quidem præmaturius ereptus, ast sibi sat diu vixit. Qui
enim per virtutum exercitia vitam hanc decurrerunt, quiq;
integra fama, salva dignitate, incolumibus propinquis & affi-
nibus fati concesserunt, quamvis medio in spacio integræ æta-
tis erepti, tamen quantum ad gloriam diutissime vixisse intel-
liguntur:

liguntur. Non est, quare quenuquam propter canos aut rugas
putemus diu vixisse: non ille diu vixit, sed diu fuit, ut vere Se-
neca ait, quod de Collega nostro recte dici potest, utpote qui ea-
stirpo erat genitus, ut multam prius, quam longam sibi vitam
optarit, quiq; in hac vita multos ad salutem erudit & ob id in
altera vita lucidissimæ stellæ adinstar coruscat & eternum
tripudiat.

Romani bene de Repub. meritis honorabiles, quas in-
dicitivas vocabant, exequias destinabant & præconia voce
per plateas cives conuocabant: Ad Scipione Emiliano inopi-
nata morte extincto non vulgaris præco in publicum prodiit,
sed Q. Metellus Macedonicus publicum lessum hisce verbis pub-
licavit: **Concurrite, concurrite Cives: mænia urbis con-**
ciderunt. Certè Ecclesiæ Doctores & præsules vera sunt vere
religionis mænia & munimenta, quorum pietate, eruditione &
studio, validissimis veluti divinitus concessis catapultis, bal-
listis, & arietibus imbelles ac debiles piorum agmen adversus lu-
pos rapaces defenditur: quibus subtractis merito hanc voem
exsequialem & lugubrem usurpare licet: **Concurrite, Con-**
currite Cives, Ecclesiæ columnæ conciderunt: Talem
fortunam cum hoc tempore Academia hæc hodie subeat, me-
ritò voce hac tristi vos nunc convoco. Adeste itaq; frequentes
hodie in templo Jacobæo media prima, quicumq; Ecclesiæ misera-
bilem statum pio & pœnitenti corde perpenditis: **Vulnus hoc do-**
lere, plangite, justa debita præclaro ante tempus extincto, ad
æternum lucenti, lumini solvite, pœnas Aquilæ hujus avola-
tu præsagitas & jamjam cervicibus nostris imminentes averte-
re, iram Jehovæ precum thure & pœnitentiæ sacrificio placare
laborate, eiq; conatus Caduceatorum in vicinia pro pace Germa-
niæ recuperanda laborantium Deo supplicibus uotis commen-
dare, quibus Jehova clementer annuat & tandem optatam pa-
cem reducat. P. P. in Academia, Rostochij, c. I. I. CXXXIX,
XXV. Januarij.

vendi in his terris finem afferret, quod factu
 rij intra 9. & 10. vespertinam, quando, ma
 rus corpore & sanguine Redemptoris nostri
 sua avocantem prompto & lubenti animo a
 est, commendatis eidem liberis, vidua, cogn
 rentibus. Merito equidem lubentia pia
 secutus; Quippe qui in tutum conclave se dea
 ribus calamitatibus subductum iri scivit &
 vaticidico quasi spiritu edoctus hoc seculum i
 bat, de quo divus Paulus scribit, omnem crea
 & quasi universalem dicitur parturire. N
 stites lachrymarum hancce vallem grassam
 animumq; convertimus, nil nisi ejulatus, a
 experimur & continuis cruciatibus lenta que
 & perpetim agonizantes emorimur. Unde m
 per se contraria est, quotidie experi & Polye
 in qua nos tempora reservasti! ingemina
 contra si pie defuncto humana nunc voce loq
 relam hanc in Eucharisticum pœana, ô Deu
 lis eripuisti! mutantem audires. Simonides
 lerius Maximus hoc nomine deprædicat, qu
 canans ignota duorum juvenum voce accers
 & triclinium statim collabi & sodales oppr
 solus evasisset. Mangeris nosler longè felici
 quidem elapso, ast aliis periculis obnoxio,
 utpote qui non voce ignota, sed divina bene
 hacce mundi superficie in palatium quietis
 nobis quidem præmaturus ereptus, ast sibi
 enim per virtutum exercitia vitam hanc
 integra fama, salva dignitate, incolumibus
 nibus fatis concesserunt, quamvis medio in
 erepti, tamen quantum ad gloriam diu

anna
 ecrea-
 atione
 cutus
 s ma-
 intem
 inen-
 uin &
 e sole-
 scere
 ſuper-
 oculos
 vores
 imur
 atura
 Deus
 Ast
 que-
 ma-
 n Va-
 opam
 diens
 alvus
 semel
 atur,
 unosa
 uctus,
 Qui
 quiq;
 affi-
 e ata-
 intel-
 untur: